

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler János, Dukes Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

124-ik szám.

Brassó, Szombat, október 27-én.

IV. évfolyam 1888.

A konverzió.

Budapest, 1888. október 25.

Azon zseniális államférfinak és hazafinak, ki ügyes és szerencsés kezébe vette nagyon megromlott pénzügyeink rendezését, egész orvoslási munkájában egy végzett teljes szúrágas maradna vissza, ha a kiadások és bevételek közt ismét helyreállított egyensúly mellett az úgynevezett „törlesztési járadékok“ évenkénti kibocsátása megmaradna. Ez ép olyan lenne, mint a hogy nagyon gyakran látjuk oly alkalmakkor, midőn egy grandseigneur, vagy valamely nagy család fiatal sarja „rendezve“ lesz: a szanálódó becsületesen elkészíti adósságai listáját, csak valamely önmagában jelentéktelen „csékélységet“ hallgat el álszűgyenből. Ezen csékélységből azonban idővel rendesen egész özöne fejlődik ki az újabb uzsoratarozásoknak s a szanált egyén ismét páciens, valamint az apró féreg, ha idejében el nem távolíttatik, lassanként feleszi az egész gyümölcsöt, melybe magát bevette.

Ez okból tulajdonítja az egész ország, sőt Ausztria is, ép azon momentum miatt, melyet a bécsi s némely budapesti lapok is majdnem osztentativ fitymálnak, t. i. az amortizáció idejének meghosszabbítása miatt, mi által fölöslegessé válik minden évben újabb törlesztési járadékok kibocsátása, — a nagy konverziónak, a mint az a magyar kormány és a Rothschild-konzorcium közt immár megállapított, a legnagyobb értéket. Bizonyára kell, hogy az ily nagy műveletnek közvetlen kamatmegtakarítás is legyen az eredménye, a mi kétségkívül meg is lesz, miután az alkotandó egyesített címletek legalább is a járadékok jelen állásával egyenlő árfolyamon fognak kibocsátatni, a járadék pedig jelenleg kisebb kamat-tehernek van alája vetve, mint a konverzióba bevonandó címletek bármelyike; de ennél fontosabb s pénzügyileg is jelentékeny nyereségnek tartjuk a törlesztési járadék megszüntét, mely minden évben másfél millió forintnyi árfolyam-veszteséget s ezzel a deficit állandó csiráját hozta a költségvetésbe.

És még egy megbecsülhetlen és pedig nemcsak anyagi, hanem erkölcsi, sőt politikai becsüti előnyt is hoz a konverzió Magyaror-

szágnak: az adóssági címletek unifikációja végre lehetővé fogja tenni a kormánynak és a nagy közös művelet köteleke által vele oly szorosán összefüggött és barátságos Rothschild-csoportnak, a Magyarországra oly megszügyenítő és hátrányos különbségnek megszüntetését, mely különbség a mi címleteink kurzusában létezik az osztrák hasonnemű értékekkel szemben. Egy oly pénzügyi csoport, melyhez az összes Rothschild-házak, a berlini disconto-bank Bleichröderrel, az osztrák Creditanstalt, a magyar hitelbank s az osztrák földhiteltársaság tartoznak; oly pénzügyi csoport, mely a konverzió keresztülvitelét főleg azért vállalatja el, mert van ereje az illető félmilliárdot a maga és legintimebb klientélája számára megtartani: ily csoport, ha komolyan akarja — és ez uttal határozottan akarja — ki tudja vinni, hogy a magyar járadék az osztrákkal egy áron jegyeztessék. Magyarország bebizonyította, hogy hitelezői érdekében a legnagyobb áldozatokra vállalkozik, a legnagyobb szoliditást és bizalomra való méltóságot dokumentálta, most immár becsületesen egyensúlyban tartott háztartással is fog bírni — bizonynyal megérdemli tehát, hogy a monarchia másik államával a hitelképesség tekintetében is teljesen egyenlő rangba soroztassék.

Ezek a legszembevetőbb momentumok, melyek a nagy konverzió magas becsét meghatározzák; de azért az évente mintegy másfél millió forintnyi kamatmegtakarítást, mely valószínű eredménye lesz, semmiesetre sem szabad kicsinyelni. A földtehermentesítési kötvények konvertálása, mely külön eszközöltetik, alkalmasint még tekintélyesebb összeggel fogja megkönnyíteni az évi költségvetést.

Belföld.

Brassó, okt. 26. (Tisza Kálmán Bécsben.) A »Pester Correspondenz«-nek jelentik Bécsből, hogy ott Tisza Kálmán miniszterelnököt még e hétre várják, ki ő Felségének a konverzió ügyét előterjeszteni, az előleges királyi jóváhagyást a konverzióról kidolgozott törvényjavaslathoz kikérni s ezenteül gróf Kálnokyval és Szögyény osztályfőnökkel is értekezni fogna. A magas politikan kívül kereskedelem-politikai kérdések is lesznek megbeszélve.

Brassó, okt. 26. (Regále-megváltás.) A városok regále-értekezlete f. hó 25-én elfogadta a plénium által a memorandum szerkesztésére kiküldött három tagu bizottság által kidolgozott memorandumot és elhatározta, hogy benyújtja azt a kormánynak és képviselőháznak, továbbá hogy e feliratot pártolás végett az összes városoknak megküldik. A képviselőház huszonegyes regále-bizottságának tegnap tartott ülésében Horváth Gyula azt az indítványt terjesztette elő, hogy a megváltásnál az állam kezelési költség ezimen 15% helyett 10% ot vonjon le.

Külpolitikai szemle.

Brassó, 1888. okt. 26.

A legérdekesebb momentum a szerb királyi párvalási perének befejezte. A szerb hivatalos lap okt. 24. száma közlése a metropolitához intézett legfelsőbb kézirat szöszzerinti tartalmát, a melyben a király a válsági ügy békés megoldása iránt ez ideig tett becsületes kísérletek eredménytelenségét és a közvetítő indítványok merev visszautasítását hangsúlyozva, s a szinodus vonakodását, a konzisztórium törvényellenes magatartását és a minden alkalomnál rezervált királyi előjogokat kiemelve — ama körülményre van tekintettel, hogy a királyi ház belső viszonyai a királyi házat, az államot és a nemzeti dinasztiaát sokszerűleg veszélyeztető állandó nyugtalanító forrás gyanánt tekintették, — arra kéri a metropolitát, hogy az állami követelményre való tekintettel, a házassági köteleket saját teljhatalma alapján, mely őt, mint a szerb egyház főpásztorát megilleti, oldja fel, s a válást mondja ki. Ezt követi a metropolita elhatározása, melylyel a király megkeresésének hely adatik és az 1875. október 5-én a belgrádi székesegyházban görög szertartás szerint Milán király és Natália királyné, született Kecskő, érseki áldással kötött házasság feloldottnak és elválasztottnak mondatik ki. — Indokok gyanánt felhozza ez okmány a király amaz állítását, hogy a házasság folytatása — a fenforgó viszonyok közt lehetetlen, továbbá azt a tényt, hogy minden fáradozás a kibékülésre vonatkozólag hasztalan volt és Krisztus mondatát: „A mi a földön egyesít, az égben is egyesülve marad, a mi a földön elválaszt, az égben is elválasztatik“, melyet az apostolokhoz, utódaihoz, tehát az autokephal szerb egyházfejhez is intézett, ezzel az elválasztásra felhatalmazást adva. Együttal az uralkodó felkentségét, sérthetlenségét, teljhatalmát, a dinasztia, az állam és az egyház érdekeit is szem előtt kellett tartani. Az okmány ó-naptár szerint okt. 12-én kelt.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

A mult árnyai.

— Novella. —
(Folytatás.)

12)

Remegő lelke megnyugodott.

Két nappal később Elvin felvidult arczezal tért haza rendes sétányából. Az anya jól tudta, nem is kellett kérdezni, hogy mi okozta e változást.

Másnap Alfred először lépte át e lak küszöbét. Tudatában volt annak, hogy azok után, mit Elvin anyja neki mondott, e látogatás egyértelmű a leánykéréssel s hogy ezután örökre a leányhoz lesz kötve. De mióta újból látta e kedves arcot, mely az ő megpillantásakor teljesen elpirult; mióta újból hallotta azt a csengő hangot, mely a váratlan viszontlátás izgatottságától most remegett, szíve ismét teljesen meg lett nyerve s ő csak a boldogság után vágyott, melyet e leány bírása szerezhet neki.

S ha azután ott ült a csendes lakban anya és leánya mellett s látta a ház előtt tovarohanni a Rajna hullámain, majd a kedves leány boldogságtól sugárzó arczaba tekintett, úgy érezte, mint ha háborgó tengerből menekült volna biztos révbe. Még hallani vélte a tavolból az örvény suhogását; még érezni vélte, mint himbálják őt a tenger hullamai, de jól esett neki.

hogy élete hajóját csendes és biztos révbe vihette, hol nem kell zátonyoktól tartani.

És hogy kiaknázhassa boldogságát, folyamodott szabadságideje meghosszabbításáért. Irtózott a régi körülményekbe való visszatéréstől s midőn az ünneplés megkérés alkalmával Linkné szívére kötötte, hogy tisztí rangjáról mondjon le s e helyett szentelje idejét és erejét birtokai vezetésére, azonnal kész volt abba beleegyezni.

A többire nézve Linknének kevés mondani valója volt. Mikor az eljegyzés pillanata következett, szívével valami Dámon által megkapatva érzé! Hirtelen megkapta mindkét kezével a hadnagy jobbját s mi alatt szemei könnyekkel teltek meg, csak ennyit tudott mondani:

— Oh, kérem, legyen jó leányom iránt, legyen jó!

Alfred megígérte s önmagának is esküt tett erre, mikor azután, élve a völegényi joggal kurjaiba zárta a zavart, elérzékenyült leányt. De mikor ajkai érinték egymást, mintegy törsturás gyanánt jutott eszébe az utolsó csók, mely ajkait égette. Szégyelte még a visszaemlékezést is, melyet egy gonosz szellem idézett fel benne ép a legboldogabb perczben s mintha meneküést akarna keresni e kínos gondolattól, mélyebben nézett a leány szemeibe s kérde:

— Igazán szeretsz engem, Elvin?

A leány azonban nem értett a szépelgéshez s

mennél mélyebben érzett, annál kevésbbé tudott a boldogságtól szóhoz jutni.

— Az első percz óta — mondá azután halkan — szeretlek búban s örömben! Alig vagyok képes felfogni, hogy ön... hogy te... nem vetted ezt már akkor észre. Nem rejtettem el szívemet.

— De mégis, édesem! A második reggelen barátságatlan és daczos voltál.

Elvin elfordult.

— Mert este láttalak Olgával sétálni a kertben. Karöltve jártatok s kacagtatok.

Alfred magáiban tartotta arája kezét, de össze-rezzent. E név említése kellemetlen hatással volt reá.

— Olga Nagysámmal? kérde. Akkor még nem ismertem! — tevé hozzá tétovázva.

A szép asszony arcza ismét kísértet gyanánt lépett a boldog jegyesek közé s Alfred újból esküt tett önmagának, hogy fölötte örökre megszünt annak hatalma.

Azután néhány csendes, boldog nap következett.

De O'ga alakjának még egyszer fel kellett tűnnie Alfred előtt. Kevéssel elutazása előtt volt. Az esküvőről beszéltek. Az anya, Alfred nem csékély meglepetésére, nagyon gyorsan akarta azt megtartatni, de végre kénytelen volt, engedni leányának, a ki azon napon akart oltár elé lépni, melyen egy évvel előbb hajóra szálltak.

(Folytatása következik.)

Az összes külföldön levő szerb képviselőségek, Mijatovics szerb külügyminisztertől az elválás megtörténte nézve a következő távirati értesítést kapták: „Le divorce entre Sa Majesté le Roi et la Reine Natalie vient d'être prononcé.” Natalia exkirályné a végzésre Bukarestből sürgőnyt intézett az érsekhez, tudtára adva, hogy végzését semmisnek tartja, mert egy rendesen kötött házasság ily communiqué által fel nem oldható.

A királyi dráma tehát bevégeződött.

Vilmos császár elhatározta, hogy Bismarck herceget Friedrichsruheban látogatásával megtiszteli, hogy ott előterjesztéseit meghallgassa. Bismarck hercegnek, a császár megérkezése alkalmából kilátásba helyezett Berlinbe való utazása ennél fogva elmarad. A „Polit. Nachrichten” megjegyzi, hogy az a fény, mely ily módon, az uralkodó és legelső tanácsosa között fennálló szívélyes viszonyra vetődik, a helyzetet feltűnőképpen megvilágítja. — Vilmos császár többszöri látogatása Friedrichsruheban oly ékesen szól, hogy nem kell hozzája semmi commentár, hogy a közte és a birodalmi cancellár közt fennálló bizalmas viszony documentáltassék.

A „Kreuzzeitung” egy cikke, mely leplezett támadást tartalmaz a birodalmi cancellár ellen, annál nagyobb feltűnést keltett, mert a császár külsőben álló utazása Friedrichsruhéba, újabb bizonyossága annak, hogy a császár rendületlen bizalommal viseltetik a nagy államférfiú iránt. Ama pétervári híreket, mintha közeledés történt volna Oroszország és Törökország között, Berlinben nagyon scepticusan fogadják, s csakis annak bizonyosságául tekintik, hogy az oroszok szeretnék, ha úgy volna.

Román lapszemle.

Jaj minekünk, már tudniillik az E. M. K. E.-nek! Ugy neki rontott szegény fejünknek a „Gaz.”, hogy talán ki sem lábaljuk. Egész vezércikkbebe hull reánk a bábák fergetege a Lensorról, épen mint ez az októberi nem várt havazás, mely ellen semmit sem használ a paraplui. A kulturegylet vakmerősége minden határon túl lépett.

Igy kezd, s így folytatja: „Nem elég, hogy a kormány közgei állnak ezen magyarosító egylet élén s a kormány akaratából és támogatásával a nemmagyarok nemzeti léte ellen áskolódnak. Nem elég, hogy néhány megyében, a hol ellenségeinknek (?) sikerült azokat vezetni, adót vetettek az Emke szomorú törekvései érdekében. Nem elég, hogy találkozott városi községek, melyeket nemzetiségünk ellenfelei vezetnek, melyek nagy összegeket öntenek ennek az izgató egyletnek zsákjába. (Pl. Brassó, Fogaras, Szeben. szedő.) Mem elég, hogy közhelyekre kitett perselyekkel csavarnak különböző ürügy alatt pénzt az Emke számára. (Pl. a „Gazeta” kiadóhivatalában. Szedő.) Nem elég végre, hogy az a hazafias kiváltsággal bíró egylet mindenféle eszközt kitalált, hogy a nem magyar nemzetiségek előtti ellenséges célját elérje. A kulturegylet vakmerősége annyira ment, a kormány közgei által aláírási íveket bocsátott ki alapja javára, román községek és vidékeken, sőt odáig ment ezen egylet ügynökeinek vakmerősége, hogy még szentségtelenítse a román házak küszöbeit, áthatolván azokon, hogy a Kulturegylet számára pénzt kérjenek. Hanem aztán meg is verte vakmerőségük, mert egy oláh leány Biharban azt felelte, hogy inkább levágja ujjait, minthogy ő pénzt adjon az Emkenek. Erre a magyar lapok valamelyike azt jegyezte meg, hogy ezt a szörnyet, melyet magyar föld szült, magyar levegő és kenyér éltet, pénzért kellene mutogatni.

Még csak az kellett annak a lapnak. Védelmébe veszi a „Gaz.” azt a szörnyet s azt hiszi, hogy addig fogják őket a mivelt népek becsülni, a meddig ilyen szörnyeket fognak felmutatni, ha pedig mi kezdjük őket dicsérni, akkor az a natio elevenen eltemetett natio fog lenni.

Azt írja, hogy inkább szörnyek, de méltó románok legyenek, mint angyalok kulturegyleti miveltséggel. Van tehát most már nem egy szörny t. i. az az oláh leány, banem a „Gaz.” ezen cikkével, mely igazán kirugot, a hámfából, van két szörny. A „Gaz.” jól látja, hogy pl. az Emke brassói fiókegylete minden erejét ovoidák alapítására összpontosítja s ezzel egy hajszálát sem sérti sem a brasói románok sem a szászok érdekeit. Ők is tehetik, ha kedvük tartja ugyan azt s a mivelt szászok teszik is. Jól is teszik. Az ilyen örült káromkodás helyett okosabban tenné a „Gaz.”, ha így szólana a brassói románokhoz: „Ime mit tesznek a brassói magyarok és szászok a kisderek érdekében! Jertek románok, tegyünk mi is épen úgy: nyissuk meg erszényünket alapsunk Brassóban legalább három óvodát.

Ha ezt tenné, ezt méltányolni tudnók. E helyett

az áldozattétel helyett, min örült ront az Emke ellen s irigy szemmel nézi annak iparkodását, gyarapodását. Ha tetszik neki ez a mulatság: hadd folytassa, mert ez az Emkenek csak javára válik.

Ő az Emkenek egyik legjobb gyűjtője, mert minden ember azt mondja magában: „Mégis derék egylet kell hogy legyen az Kulturegylet, mert másképpen a „Gaz.” nem káromkodnék ellene. Ha egy oláh leány inkább levágja ujjait minthogy a Kulturegylet számára adjon valemit: ezer meg ezer nő gyűjti a krajczárokat perselyekbe ezen egylet gyarapítására s csak azért is gyűjti, hogy a „Gazetának” fájjon a feje. . .

Oh nem azért, minem élünk rá a gunyolódásra gyűjti azért, mert a magyar nőnek nincs a hazaszeretben párja. Minden magyar nőnek szíveig hat a költő ezen mondata: „Magyar nőnek születni. Nagy és szép gondolat.” Ezt jegyezze meg magának a „Gaz.” örült cikkkfrója.

Van azonban a „Gazeta” 123. számában okos vezércikk is. Komolyan inti véreit, hogy vessék kezüket az iparra. Csak a kitűnő tehetségű gyermekeket taníttassák a szülők felsőbb iskolákban, a kevesebb tehetségűeket adják iparos pályára. Erre alkalmat adott neki a Naszod-Beszterce vármegyei tanfelügyelőnek azon jeletése, hogy pár tanítói állomásra 50 pályázó jelentkezett. Így van ez ugymond másutt is.

A román szülő még ma is azt a régi szokást tartja, hogy fiából papot s tanítót neveljen. Nem annyira a szülők, mint a lelkészek hálásak, hogy nem világítják fel a szüléket a viszonyok megváltozása felől. Lám, hogy tud a „Gaz.” a saját háza előtt seperni a nélkül, hogy másokat ellenségének hirdetne!

Czenkalji.

Kemény Gábor Erdély iparáért.

Kemény Gábor báró, mint kereskedelmi miniszter örök emléket állított magának erdélyi részeinkben. Hogy mit tett Erdély iparáért, annak illusztrálására álljanak itt következők:

Az „Első székely szövőgyár” az ő műve. A sepsi-szentgyörgyi tanmühelyet ő építette fel s az ottani timároknak, hogy produktív dolgozhassanak, egy cserőrlő gépet ajándékosott.

Ő létesítette a szebeni és segesvári szövőtanmühelyeket.

Deesen Csik-Szeredában, Adámoson, Dicső-Szt.-Mártonban és Marosvásárhelyen a házi ipar fejlesztésére ideiglenes szövőtanfolyamokat létesített.

Intézkedése alapján a levél- és pénzes zsákok — évenként mintegy 80 000 db. — a posta számára Deesen készülnek.

Az okszerű kendertermelés előmozdítására ingyenmagvakat osztott ki s több helyen okszerű kenderáztatót és törő gépeket állított fel.

A brassói asztalos ipartársulatot gépek beszerzésére 2000 frttal segélyezte.

A brassói és szebeni posztókat minden irányban ajánlotta s terjesztette. Ő volt az első főúr, ki kizárólag brassói sötétké posztót viselt.

A kolozsvári kereskedelmi kamara több tagját államköltségen keletre küldte tanulmány utakra. Háziipar egyeteket, háromszéki, udvarhelyszéki és erdélyrészi rendes évi segélyben, nemkülönben gépek s felszerelésekben részesített.

A bánffy-hunyadi fafaragó iskolát 6000, a kolozsvári nőipariskolát 2000 frt. évi segélyben részesítette.

Csikmegyében előmozdította a régi szőnyegek újból leendő készítését.

Kilencz csiki székely fiút államköltségen taníttatott s műiparosokká képeztetett.

Az alsó-foku tanoncziskotákat segélyeztette a kamarák által s midőn a brassói kamara megtagadta a 200 frt segélyt a sepsi-szentgyörgyi iskolától, felosztatta a kamarát s miniszteri biztost küldött ki.

Előkészítette a Brassóban létesíteni szándékol posztószövő iskolát, mely azonban abba maradt mind eddig.

A csipkeverés okszerű megtanulása céljából egy segesvári leányt államköltségen kiképeztetett s azután vezetése alatt államsegélylyel csipkeverő tanfolyamot létesített Segesváron.

A brassói s szebeni posztósoknak a behozott új gépekre szállítási és vámkedvezményeket eszközölt ki. A brassói kereskedelmi és iparegyesületet erkölcsi és anyagi támogatásban részesítette, melyet mint közlekedési miniszter is folytatott.

Mintegy 180 db. szövőszéket osztott ki minisztersége alatt részint iparosoknak, részint háziiparúzóknak.

Ilyen ember megérdemli, hogy Erdély őszintén gyászolja!

Tárgyilagos „budget-tanulmány.”

Valaki a „Kronstädter Zeitung” közelebbi számaiban végig szaladt „Budget-Studien” czimén városunknak országhírű költségvetésén, mert hát bámulatos, — szerinte — hogy mily kevésbé tájékozottak polgártársaink (gyakran még a községi képviselő tagjai is) ha községi ügyek képezik a beszéd tárgyát.

E közben egyebek közt a városi erdőgazdaságról is megemlékezvén, kimutatja, hogy a város csak készpénzben is 72 917 frt 70 krt áldoz és forgat e czimen évenként, — eltekintve tehát az erdőben és azoknak felszerelésében rejlő leltári értéktől, — a mely pedig szintén kitesz valamit, és mégis csak 8600 frt még a költségelőirányzat szerint is a várható évi jövedelem e czimen S végül így folytatja: „Reményünk itt méltán irányul a magas miniszterinhez felterjesztett erdőgazdasági üzemtervekre. S most már valóban sajnálatos, hogy ezen tervek évek óta még mindig nincsenek jóváhagyva. Valóban igaz lenne-e az, hogy a magas miniszterium lelkiismeretesen kidolgozott eme terveinknek általunk várt jóváhagyásában magas állású személyeknek rosszakaratu befolyásai miatt akadályoztatnák és akadályokra találna ott is, a hol nincsenek olyanok? Ha lehetséges mindennek felett az ilyen alattomos csuszás-mászás (Hintertrepenschleichen), akkor az bizonyára nem képes befolyását állandóan kitejteni.”

„Városunk gazdasági nyomorának javulása lényegesen függ ezen terveknek végleges jóváhagyásától, épen ezért a tanácsnak és a városi képviseletnek nem lenne szabad kifáradni ezen jóváhagyásnak folyton való hatályos kérésében, mivel e nélkül a mi előnyös felaadási szerződéseink is eredménytelenek lesznek.”

Igy ír valaki a „Kr. Zeitung”-ban, s ha nem lett volna ez ügynek mibenléte lapunk terén tüzetesen ismertetve, valóban mi is meglebbennénk e nagy igényű szavak előtt. Így azonban röviden ismertetjük a következőket:

Brassó város rendszeres erdőgazdasági üzemtervei nem évek óta, hanem csak tavaly augusztus hóban terjesztettek be a megyei közigi erdészeti bizottsághoz, de annyira hiányosan és elemi hibákkal telten, hogy még a helybeli erdészeti bizottság is további fölterjesztés előtt visszaadandónak találta azokat megfelelő kiegészítés végett a városnak. Akkor a város elfutott Bécsbe, tanácsot kérni a magánvállalkozótól. Az aztán írt is öt árkusos önvédelmet, a melyben többek között beösméri ő is, hogy bizony a felsorolt összeadási és leírasi hibák előfordulnak és valósággal léteznek, de hat arra való a hibák kiigazítására nyitandó függelék, hogy azokat majd igazítsa ki, a kinek tetszik később, továbbá, hogy igaz biz az is, miszerint az üzemtervek mellékletét képező fatermési táblák nem itt készültek, hanem valakol a külföldön — dacára, hogy ezen alapszik az összes fakészletnek és várható fahozamoknak a becslése, de hát ezt ő így szokta csinálni és ő azt legjobban tudja, hogy kell, s végül, hogy a részletes használati terveket azért nem csinálta meg és nem is csinálja meg a legközelebb két félfordaszakra (két 10 évre), mivel ő saját közvetlen tapasztalatból is tudja, miszerint az ő általa készített gazdasági üzemterveket még soha sem sikerült senkinek még csak tíz évig is pontosan keresztül vinni és foganatosítani, s tehát egészen fölösleges munka lenne a magyarországi hivatalos szabályokat követve ezen követelésnek, eleget tenni és így tovább. Sőt még eléggé elmés is volt, a hétfalusi erdőben folytatott némely tarolási módra hivatkozva — gunyózkodni is, hogy ta'an ahhoz hasonló akarnak általa is terveztetni a mi hatóságaink; — pedig tudja ő is és a mindezeket kifogástalanul magáévá tett városi tanács és képviselet is, hogy épen ezen vágásmód miatt is lett betiltva az illető erdőben a fahasználat s eljárás volt folyamatba téve e miatt a hatóságok részéről.

(Vége következik.)

Tan üg y.

— Hivatalos rész. —

Szám 1114. — 1888. Brassó megye m. kir. tanfelügyelőjétől.

A nagymélt. vallás és közokt. m. kir. miniszter ur f. évi szeptember hó 27-én 1523. eln. sz. alatt kelt magas rendeletével az orsz. m. kir. statisztikai hivatal néhány tisztviselője által szerkesztett „Magyarország tisztí czim- és névtára” czimű munka 1889. évi folyamát, mely újabb, czélszerű módosításokkal bővítve ez év december havában fog megjelenni, mint hasznos és szükséges kézikönyvet, ajánlani kegyeskedett. Megrendelhető közvetlenül a statist. hivatalnál. Ára kötve 3 frt.

Brassó, 1888. október hó 16 án.

Koós Frensz,
kir. tan. tanfelügyelő.

Csak numerus. De határozott jelentőséggel. Nem szám, hanem az eszme. Nem is az eszme, hanem megvalósítása.

A szám is, az eszme is megvan.

Az eszme magától merült fel, a szükség vetette fel.

Brassó város magyar társadalmá minden inkább, mint egészséges. Annyi egylet, mind a társadalom gyermeke, nem képes egybeolvasztani a magyarságot egy egységes egészbe. Ne tagadjuk, ne szépítsük, vannak közöttünk differenciák, kevés ember van, a ki hivatalán kívül egy közös helyen találkozni képes egymással.

Pedig érezzük, hogy szükségünk van a találkozásra. Érezzük, hogy kölcsönös bizalomra van szükségünk, ha valóban sikeresen és eredménytelően akarunk működni.

A bizalmat a megértésnek kell megelőznie. Megérteni pedig addig nem fogjuk egymást, míg nem találkozunk.

Tehát a kölcsönös és sürűbb érintkezés az alapja egész társadalmi életünknek.

Ezt jelenti a hatvanas szám, tulajdonképpen hatvanas társaság.

Ez nem klick akar lenni, ilyenek közöttünk lenni nem szabad. Ez jelent egy társaságot, mely hetenként egyszer, minden szombaton este összejő, egy-két órát tölt együtt, visszamegy a multra s megbeszéli a jövőt.

A kit magyar társadalmunk ügyei érdekelnek, mindenki szívesen látott vendég ott, mert hisz mindannyian vendégek vagyunk.

Lehet, hogy kezdetben kevesen lesznek, mert minden kezdet nehéz. De ha egyszer gyökeret vert, akkor hovatovább mindinkább ki fog fejlődni s társadalmi életünkben valóban házagot pótló lesz.

Nem kell több, mint csak néhány rokonérzelmű, közéletünk terén működő elfogulatlan egyén erős elhatározása. Ha ez megvan, a többi magától jön. Ha az első héten tizen lesznek, a második héten bizonyára már husz lesz, a harmadikon negyven, azután nyolcvan és így tovább.

Mihelyt pedig kinövi magát, jótékony befolyása elmaradhatatlan.

Ne várjon senki meghívást. A ki érzi — s ki ne érezné — hogy ily találkozásra nagy szükségünk van, az szenteljen neki hetenként egy-két órát s legyen minden szombaton este 8 órakor az „Európa“ szálloda első emeleti termében. Egy hatvanas.

Helyi és vidéki hírek.

Személyi hírek. Gróf Bethlen András főispán ur — mint értesülünk — f. hó 29 én érkezik Brassóba hol azonban csak 1-ig maradhat, mert 2-án megnyitja a szász universitás közgyűlési ciklusát.

E. M. K. E. A brassómezei választmány tegnap d. u. Koós Ferencz elnökele alatt rendes havi ülést tartott. Napirenden tíz tárgy volt, nagyobbára nem elvi jelentőségű kisebb ügyek. Az óvintézetek idej tanácsa havi 50 krban állapított meg; a Trefort emlékünnepekre hivatalos képviselőket Mayer József, az alelnök és titkár küldettek ki.

Hymen. Bitai Béla brassói ev. ref. segédlelkész ma d. u. 4 órakor vezeti oltárhoz Barabás Róza kisasszonyt, Barabás Károly (derék polgártársunk kedves leányát. — Boldogságot e frigyre!

A színészeti szakosztály ma este 6 órakor a kaszinó könyvtárhelyiségében ülést tart.

Tanító-testületi közgyűlés. A brassómezei hivatalos tanító-testület évi rendes közgyűlését, és azzal egybekötve a Trefort s Buzogány emlékünnepeket november 1-én tartja.

Hatvanas társaság, ma este fél 8 órakor születése helyén.

Érdekes hangverseny lesz vasárnap este 1/28 órakor a Nr. 1. nagytermében. Szabó testvérek, kik három évvel ezelőtt nagy sikert arattak Brassóban gyönyörű hangversenyükkel, kik azóta abban a kitüntetésben részesültek, hogy Rudolf trónörökös, a walesi herczeg, Károly Lajos és Lajos Viktor főherczegek udvaraiban is játszottak, még pedig oly sikerrel, hogy Lajos Viktor főherczeg kétszer is meghívta őket, kikről a francia-, németországi, bécsi- és budapesti sajtó nagy elismeréssel nyilatkozott, hangversenyt fognak adni arion-hegedűn czimbalommal, mely zeneészeti ágnak a két testvér eddig egyedüli művelője. Igaz érdeklődéssel nézünk az ilyen élvezetesnek ígérkező hangverseny elé, ajánlva azt a zenekedvelő közönség szíves jóakaró figyelmébe. A műsor elég változatosan és érdekesen van összeállítva.

A műkedvelők zeneegylete november 3-án Brandtner karnagy vezetése alatt az egylet tíz évi fenállásának alkalmából nagyobb szabású, táncczal összekötött hangversenyt rendez. Az estélyre előzetesen még várunk.

Kolozsvár története ismertetésének végét tér szűke miatt jövőre kellett hagynunk.

Gyilkosság vagy öngyilkosság? Árva megye Zabrohla községi származású és illetőségű házaló Tyaszandlyak János, ki az országos vásárra jött városunkba ma reggel 5 órakor a nagyutczából a fal mögött benyúló Járossy-léle ház egyik földszinti ablakának vashorgán saját nadrágszíjával felakasztva taáltatott. A helyszínen megjelent bizottság egyelőre öngyilkosságot állapított meg de egyszersmind az orvos rendőri szigorú halotti szemlét is elrendelte, melynél majd ki fog derülni, vajjon nem forog-e büntény fenn. Beszélk, hogy az illető több száz forinttal indult volna meg tegnap este és az éjszakán át több korezmában töltötte volna idejét jó kedvben. Azért ajánlatos volna az eset körülményes és tökéletes kinyomozása és kiderítése.

Báró Bánffy Béla — mint lapunknak Kolozsvárról írják — állapota mindegyre rosszabbul, úgy hogy az orvosok komolyan aggódnak állapota fölött.

Rendőri hírek. (Lopás.) A csütörtöki vásár alkalmával karacsonyfalvi Kovács Mihály napszámos egy harisnyás-bódéból egy pár téli harisnyát lopott el. Polgári ruhába öltözött rendőrök tetten érték s átadták a bíróságnak. — (Elfogott tolvaj.) Csütörtökön d. u. sikerült elfogni Stein Pétert, Márk Sámuelnél szolgálatban lévő legényt, a ki mintegy három héttel ezelőtt egy földije kocsijáról egy jó köpenyt lopott le. — (Rendőri előintézkedések.) A rendőrség által életbe léptetett intézkedés, hogy a vásárt polgári ruhába öltözött rendőrökkel őriztette, valamint a már korábban életbe léptetett elővigyázati intézkedés, hogy ismert tolvajokat a vásár tartamára saját felügyelete alá vette, ez alkalommal is nagyon czélszerűnek bizonyult: lopás rendkívül kevés fordult elő s a mi történt azonnal felfedeztetett.

A kuria és Doda. A m. k. kuria f. hó 25-én tartott ülésében elvetette Doda Traján semmiségi panaszát az aradi esküdtség verdiktje ellen. E szerint Doda Trajánnak ki kell állania a két évi fogházbüntetést.

Báró Kemény Gábor temetése tegnap ment végbe, Ajnácskőn. A gyászszertartást Szász Károly és Domokos püspökök végezték. A temetésen képviselve volt az erdélyi ev. ref. egyház, az erdélyi gazdasági egylet és Szepesi-Szentgyörgy városa.

Gurgeu S. Miclănu. Találja ki az olvasó, hogy ez melyik város Magyarországon! Megtudható a „Gazetánál“. A ki nem akar odafáradni annak megsugárjuk, hogy Gyergyó-Szent-Miklós annak az ő igazi ősi neve.

Tragikus házasság. Bukarestből következők írják nekünk: Szomorú és megdöbbentő eset foglalkoztatja Románia fővárosának egy sajtóját, mint magyar ajku lakosságát. Ez eset annyival is inkább szenzációt kelt, mert ritkaság a maga nemében. Az eset a következő: Rutkay Pál, magyarországi születésű, kitűnő képzettségű fogva Bukarest városa egyik gyáranak munkavezetője volt, házassági viszonyba lépett e hó 16-án Kézdí-Vásárhelyt egy tekintélyes és gazdag család egyetlen leányával. Az ifjú pár még aznap utnak indult Brassó felé, a honnan utazását csak szerdán reggel a gyorsvonaton folytathatta Bukarest felé anyósának és egy kis lánynak kíséretében. A fővárosba való megérkezése után azonnal ujonnan berendezett szállására hajtatott, a honnan nemsokára távoznia kellett, oda hagyva fiatal nejét azon ürügy alatt, hogy távolléte alatt a gyárban valami sikkasztás történt, a mit neki nyomoznia kell. Egy órai távollét után vissza sietett nejehez, kinek közelében vélte magát boldognak; de boldogságát megzavarta hivatalos személyek házi motozása és leltározása, a mit szászországon fokozott az anyós prédikációja, a mely le-sújtólág és kétségbeesítőleg hatott a fiatal házasságra. Ilyen körülmények között másképen nem tehetett, minthogy eltávozott hazulról és nem mutatta magát csütörtök reggel 9 óráig. Ekkor mint egy örült rohant be a házba, bocsánatot kérve nejétől, kit boldoggá akart tenni és appellált Istenhez és emberekhez, hogy ő tiszta és ártatlan azon ügyben, a melylyel vádolták. Távoztával még egyszer felhangzott az anyósnak le-sújtó beszéde, a mely végzetes lőn ránézve. Ez volt az utolsó találkozás a nejevel és anyósával. Pénteken d. u. 2 órakor kapták meg halva saját házának pin-czejében. Itt feküdt 36 órán át a pin-czejében átlótt kebelével és halántékkal, míg fönn a szobákban anyja és lánya kétségbeesítő helyzetben voltak. Így végződött a házasság, a melynek édenéről mit se tudott az ifjú pár. Mi csak igaz részvétünket fejeztük ki a történet szomorú eset fölött, annyival is inkább, mert Rutkay Pálban, a kit a vizsgálat ártatlannak derített ki azon ügyben, a melylyel néhány rosszindulatú ember őt vádolta és e vizsgálat megejtését kérte éppen akkorra, a midőn ő legboldogabbnak érezte magát, a bukaresti magyarság egy igen tehetséges és jó magyar érzelmű tagját veszítette el.

A magyar jelzalog hitelbank 4 s fél százalékos zálogleveleinek tervszerű második kisorsolása — mint a „Pester Correspondenz“ közli, — f. é. október hó 31-én d. e. 10 órakor fog a bank helyiségében megtartatni.

Alexandri román költő „Virgilius“ című tragiédiát irt a bukaresti rom. színház számára, hogy a bukarestiekben a román vért kissé felbuzdítsa, mint már egyszer-máskor megtette.

A pápa a magyar tud. akadémiának. Ama nagybecsű palaeographiai munkának, a mely a pápa jubilauma alkalmával jelent meg, egy példányát a pápa megküldte a magyar tudományos akadémiának is és pedig a bécsi apostoli nuntiatura útján.

Közzgazdaság.

A brassói országos vásár.

A idei őszi vásár szerdán vette kezdetét a barom- és lóvásárral.

A mi nálunk szokatlan s már évek óta nem történt, az időjárás nagyon kedvezett a vásárnak s a hét elején még zord, nedves idő egészen megváltozott, kellemes őszi alakot öltve.

A barom vásár igen élénk volt, de annál gyengébb a lóvásár. Mig a szarvasmarha — felhajtás nagy-nak volt mondható, a mennyiben mintegy 700 darab különböző szarvasmarha került a vásárra, melyek jó-része el is kelt, átlag 120 frtért. — addig a ló vajmi kevés hozatott, úgy hogy ily gyenge lóvásárra alig emlékszünk. Az igaz hogy vevő sem volt. Feltűnő, hogy az oláhországi vevők most teljesen hiányoztak.

Az általános vásár csütörtökön kezdődött. Ugy a hozatal általában, mint a személy forgalom is fellette élénknek mondható.

Különösen jó vására volt a háromszéki butornak és faedénynek, mely sok hozatott s jó árakban el is kelt.

Gyengébb volt, de nem rossz, a bőrök s bőr-neműek vásárja, bár ez is jobb volt a tavalyinál. Csak a lábbeli iparosoknak és szíjgyártóknak nem volt mot sem jó vásárjuk, de mindenesetre kedvezőbb volt ez is.

A kész ruhákra, melyeket nagyobbára budapesti kereskedők képviseltek, nemkülönben a posztósokra s harisnya-gyárosokra talán leg jobb volt a vásár, mert a korán beállott zord ibő téli ruha beszerzésére utalt mindenkit.

A kocsigyártókra nézve is középszerű volt a vásár; a vasneműekre kitűnő. Ellenben nagyon gyenge volt a bádgosokra, kötélverőkre és kosárfonókra, habár ez a három iparág nagyban volt képviselve, úgy helybeli, mint vidékiek által.

A szücsőknek nincs okuk panaszkodni. Különben ez a földény reájuk nézve. Hasonlóképen kedvező volt a vásár a csergőkre s házívászonra, a fazekasokra és ponyvakészítőkre.

A kisebb iparágakra nézve egytől-egyig jó vásár volt.

A gabonavásár pénteken tartatott. A hozatal megfelelt mintegy 25 vagon-rakománynak, mely mind elkelt.

Az árak következők voltak: Buza 5 frt 20 kr; rozs 3 frt 30 kr; árpa 2 frt 80 kr; zab 1 frt 60 kr; törökbuza 3 frt 30 kr.

Összehasonlítva már most az idei őszi vásárt az előző évekkel, konstatalható, hogy az sokkal jobb volt azoknál s ha nem is hasonlítható még össze a régi brassói őszi vásárokkal, annyi tény, hogy ez az őszi vásár legalább közepes volt.

A régi vásárokat nem is várhatjuk többbé, mert nagy kereskedő s iparos városokba rég lejárt a vásárok ideje.

Folyó év október 28. A helybeli cs. kir. katonai élelmezési raktár irodájában (Szentjános utca 640.) árlejtés fog tartatni a Brassó és Sz. Udvarhely államokoni fa-ágak javítása, továbbá Sz. Udvarhely államokoni különféle tisztítási munkák stb. biztosítására nézve. Bővebb értesítést a nevezett irodába.

Táviratok.

Belgrád, okt. 27. (A „Brassó“ eredeti távirata.) A hivatalos lap közli a király kiáltványát, mely a lakosság minden rétegében a legörvendetesebb feltűnést keltette. Felszólítást intéz az ország összes pártjaihoz, hogy az alkotmányterv kidolgozásában támogassák őt és ez által feleljenek meg épugy általa, mint a néptől rég óhajtott kívánságnak és eszközöljék az országban politikai polgári jogok kitágítását, azért e tárgyat a nemzeti szkupcsinába kitűzi, mely december 13-án til össze.

Páris, okt. 27. (A „Brassó“ eredeti távirata.) A szenátus republikánus balpártjának ülésén a nagy többség ellenezte az alkotmány-revizíót.

Brassói piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1888. október hó 27-én.

Román papirpénz à 20 frankos	9.37 vétel	9.39 eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9.30 „	9.35 „
Napoleon d'or (aranypénz) . . .	9.63 „	9.66 „
Török lira	10.90 „	10.92 „
Arany	5.75 „	5.80 „
Orosz papirrubel	128.— „	130.— „

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Arverési hirdetményi kivonat.

A szent-ágothai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak vecsérdi Knidea Juon és társa végrehajtást szenvedő elleni 157 frt 50 kr tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a szentágothai kir. járásbíróság) területén levő Vecsérd község határára fekvő, a vecsérdi 197. számú telek-jegyzőkönyvben A + 1—22. rendszám alatti ingatlanokra az árverést 378 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi november hó 3-ik napján délelőtt 10 órakor Vecsérd község házában megla-

tandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni. Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törv.-cikk 140. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Szent-Ágotha, 1888. július 12. A kir. járásbíróság telekkönyvi hatósága: (371) 1—1. Avedik Simon, kir. aljbíró.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy az eddig Nagy-utca Adler L.-fele házában ezen czim alatt:

Háromszéki lisztraktár
Molnár J. hengerműmalma Kézdi-Vásárhelyről
fennálló lisztraktáromat szl.-Mihály-naptól fogva szintén a Nagy-utczában lévő dr. Otrobán-féle 488. számú házba tettem át. Lisztjeim mind kiválólag a legjobb minőségű háromszéki búzákból örlöttenek. Malmom berendezése teljesen a kor színvonalán áll, áramim mindig versenyképesek. Ezuttal egyszersmind bátor vagyok a kézdi-vásárhelyi, sepsi-szentgyörgyi, csik-szeredai, gyergyó-szentmiklósi saját raktáraitam, ugyszintén Teutsch B. József urnál Segesvárt és több helyeken fennálló bizományi raktáraitam is a t. vidéki közönség becses figyelmébe ajánlani kiváló tisztelettel
MOLNÁR J., műmalom-tulajdonos.

Szám 1243.—1888. telekkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A hosszuaszoí kir. járásbíró-ág mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy a nagy-szebeni földhitelintézet végrehajtónak Ludvig János és neje Ludvig Agnetha végrehajtást szenvedő elleni 45 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a hosszuaszoí kir. járásbíróság területén fekvő Nagy Ekemező község 195. számú telekjegyzőkönyvben A + 2, 3, 4, 6—8, 10, 11, 15—22, 24, 25, 27, 29, 30, 32—37, 39—48, 50, 2—57, 59, 62. rend sz. alatt foglalt, Ludvig János és neje Ludvig Agnetha tulajdonát képező összesen 942 frtba becsült ingatlanokra az egyenkénti becsérték, mint megállapított kikiáltási árban az egyenkénti árverést elrendelte, és hogy ezen ingatlanok az 1888. évi november hó 15-ik napján délelőtt 10 órakor Nagy-Ekemező község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben vagy az 1881. évi LX. törv.-cikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cikk 170 §-a értelmében a

banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű e'ismervényt átszolgáltatni.

Hosszuaszoí, 1888. junius hó 15.
A kir. járásbíróság telekkönyvi hatósága.
(355) 3—3
Kelemen kir. jbiró.

Máriaczei gyomorsöppek.
Kütnő hatásu szer a gyomor minden betegségekben.
Védjegy.
Földművelésügyi és Állattenyésztési Minisztérium engedélyével, a gyomorgyógyászat, roszt illatú lélekzet, felfuadás, savanyu felbőfés, kolika, gyomorhurut, gyomorség, homok- és darakepződés, túlságos nyálkakepződés, sárgaság, undor és hányás, fűfűzés (ha a gyomortól ered), gyomorgörcs, székszorulás, a gyomornak étellekkel és italokkal való túlterhelése, giliszták, lép-, máj- és aranyeres bántalmak esetében. — Ez a gyógyszer ára használati utasítással együtt 40 kr., kettős palack 70 kr.
Központi szétküldés Brády Károly gyógyszerész által Kremsierben (Morvaország).
Kapható minden gyógyszerárban.
Óvás! A valódi máriaczei gyomorsöppeket sokat hamisítják és utánozzák. A valódiság jelöl minden üvegen piros, a fenti védjeggyel ellátott borítékba kell göngyölvé lennie és a minden üveghez mellékel használati utasításon meg kell jegyezve lenni, hogy az Kremsierben Gusek Henrik könyvnyomdájában nyomtatott.
Valódi minőségben kapható: Brassóban Goos J., Hornung Gyula, Jekelius J. özvegye, Kelemen Ferencz a »Fehér templom«-hoz; Kugler E. a »Hígea«-hoz czimzett és Schuster L. K. gyógyszerárban; — Fogarason Bildner, Hermann gyógyszer.; Földvártn Schneider Vilmos gyógyszer.; Köhálomban Melas Ede és Wolff E. gyógyszer.; Sepsí-Szentgyörgyön Beteg Bálint és Barabás Ferencz gyógyszerészeknél; Tusnádn fűrdő Dobay Lajos gyógyszerárban.
(84) 23—25

Szám 11,153.—1888.

HIRDETMEY.

(369) 1—1 b.-m.

A tekintetes városi képviselet részéről folyó évi október hó 10-én kelt határozattal az 1889-ik évre a legtöbb adót fizetők következő névsora állapittatott meg:

Tétel-szám	Ház-szám	N é v	foglalkozás	Adóösszeg		Észrevétel	Tétel-szám	Ház-szám	N é v	foglalkozás	Adóösszeg		Észrevétel
				forint	kr.						forint	kr.	
1	537	Fleischer Mihály	zsiradekgyáros	2111	40	Kétszer számítva	62	380	Zeidner Henrik	kereskedő	532	06	
2	14	Brassói ált. takarékpénztár		3772	11 1/2		63	344	Henning Frigyes	házbirtokos	529	97	
3	30	Dr. Fabritius József	városi főorvos	1680	33	kétszer szám	64	224	Szl.-Bertalan evang. egyház.	földbirtokos	526	10	
4	260	Fink András	építész	2651	87 1/4		65	609	Binder Frigyes	terménykeresk.	517	85	
5	101	Első erdélyi bank		2246	58		66	327	Teutsch Karolina örökösei	házbirtokos	513	72	
6	25	Pleckersfeldi Plecker József	lovag, kir. tan. c. b.	1070	78	kétszer szám.	67	366	Zeidner Tihamér	mészáros	512	48	
7	16	Kammer Ede	kereskedő	986	56		68	549	Reich Ágoston	ügyvéd	254	15	Kétszer számítva.
8	1	Általános nyugdíjintézet	házbirtokos	1709	95		69	552	Mandl Berta	árva	503	85 1/2	
9	13	Popp B. György	kereskedő	797	74	kétszer szám.	70	552	Mandl Gyula		503	85 1/2	
10	34	Brassói előlegező egyeslet		1591	49		71	552	Mandl Zelma		503	85 1/2	
11	314	Bachmayer Gyula	ügyvéd	738	16 1/2	kétszer szám	72	391	Jekel Gyula	ügyvéd	246	35	kétszer szám.
12	134	Hesshaimer Adolf	kereskedő	633	89 1/2		73	97	Müller Gyula	kereskedő	492	15	
13	648	Brennerberg Lujza	házbirtokos	1180	39		74	3	Rom. kath. egyházközség		486	15	
14	497	Mayer József	ügyvéd	587	15	kétszer szám.	75	548	Adler J. R.	kereskedő	482	55 1/2	
15	645	Malcher Mór	kereskedő	1022	23		76	228	Popp J. Zinka	házbirtokos	476	—	
16	568	Marienburg Rezső	tőkepénzes	1016	94		77	43	Arzt Josephin		469	06 1/2	
17	488	Dr. Otrobán Nándor	orvos	491	39	kétszer szám	78	135	Hornung Ferencz		467	43 1/2	
18	2	Oszt.-magy. tisztviselő-egyl.		972	43		79	323	Hornung Károly	gyógyszerész	230	18	kétszer szám.
19	72	Königes János	kereskedő	480	78	kétszer szám.	80	349	Idősb Czell Frigyes	házbirtokos	456	41 1/4	
20	557	Zeides Péter	tőkepénzes	935	33		81	6	Lázár Gerő	kereskedő	225	—	kétszer szám.
21	90	Evang. szegény nők kórodája		910	71		82	1	Drechsler Sándor	kávés	444	95	
22	19	Langer Tamás	ügyvéd	440	92	kétszer szám	83	83	Evang. luth. egyházközség		438	64	
23	515	Kertsch Keresztély	városi főmérnök	437	95		84	602	Schwarz Frigyes	orvos	211	40	kétszer szám.
24	90	Juga-féle hagyomány	házbirtokos	824	50		85	494	Adler L. Jakab	penzváltó	418	63	
25	345	Dück György	törv. széki elnök	393	97	kétszer szám.	86	45	Schuster Károly	gyógyszerész	208	88	kétszer szám.
26	524	Thiess Károly	segédlelkész	391	06		87	234	Idősb Herfurth Ferencz	házbirtokos	415	23	
27	171	Ridely Frigyes	tőkepénzes	777	49		88	22	Muresán Jakab örökösei		414	51	
28	23	Joanides György	házbirtokos	763	69		89	132	Fromm Márton	terménykeresk.	407	03	
29	330	Schlandt Gottlieb	timár	380	10	kétszer szám.	90	400	Schreiber Krisztina	házbirtokos	397	43	
30	111	Diamandi Manole	kereskedő	380	02		91	1	Mark Sámuel	kereskedő	388	02	
31	559	Vasady József		375	07		92	142	Böhlert Ede	házbirtokos	193	54	kétszer szám.
32	406	Dück József	timár	368	91		93	596	Wächter Lina		380	65	
33	349	Czell Károly	gyógyszerész	392	25 1/4		94	555/6	Wailbaum Frigyes örökösei		373	03	
34	1	Vár. tanácsb. tisztv. egyl. alap		734	05		95	96	Teutsch Mihály	szűcs	368	39	
35	2	Rom. kath. főgymnas. alap		722	50		96	532	Tartler Frigyes	orvos	182	42 1/2	kétszer szám.
36	552/3	Mandl Róza	házbirtokos	710	60		97	551	Beldi Gusztáv	házbirtokos	362	—	
37	1388	Gör.-kel. szt.-Miklós egyház		685	69 1/2		98	100	Szűcs társulat		357	47	
38	168	Tartler Márton	házbirtokos	665	39		99	567	Stamm Thámér	kereskedő	353	65 1/2	
39	10	Schobeln Sarolta		661	99		100	421	Schnell Károly	ügyvéd	176	50	kétszer szám.
40	96	Safrano I. A.	penzváltó	330	96 1/2	kétszer szám.							
41	541	Brennerberg Gyula	törvénysz. bíró	330	28								
42	147	Boamben Mária	házbirtokos	654	72		1	421	Fink Vilmos	orvos	175	98 1/2	Kétszer számítva
43	315	Koródi Mihály	iparos	322	57	kétszer szám.	2	34	Görög egyházközség		351	70	
44	213	Honigberger Frigyes	házbirtokos	638	80		3	46	Kug'er Ede	gyógyszerész	174	40	kétszer szám.
45	349	Íjabb Czell Frigyes	kereskedő	637	95 1/4		4	539	Jekelius Alexina	gyógyszerészné	348	50	
46	1383	Popovits A. András		636	56		5	658	Tief Zsuzsánna	szállodásné	348	41	
47	558	Gör.-kel. belvárosi egyház.	házbirtokos	631	13		6	518	Ipar-egylet	házbirtokos	346	43	
48	6/7	Ludwig Ferencz	szállodás	628	45		7	464	Gusbeth Ede	orvos	172	27	kétszer szám.
49	615	Nemes Péter	kir. közjegyző	313	30	kétszer szám.	8	18	Brassói zálogház		340	49	
50	106	Steriu Constantin	házbirtokos	621	18		9	248	Hellwig Sámuel	sörfőző	337	03	
51	666	Puscariu József	ügyvéd	310	07	kétszer szám.	10	27	Ollinger György	kalapos	334	58	
52	331	Senner Pál	tőkepénzes	613	24		11	30	Teutsch Gyula	rőzsolisgyáros	333	24	
53	326	Remenyik István	igazgató	597	03 1/2		12	554	Fabritius Károly	kereskedő	333	17	
54	68	Idősb Duschoiu János	kereskedő	296	07	kétszer szám.	13	554	Fabritius Gusztáv		333	17	
55	332	Nagy István	házbirtokos	584	59		14	487	Adler Lipót	fényképész	331	39	
56	233	Boamben György árvái		586	06		15	636	Thrul János	harisnyaszövő	327	21	
57	12	Schmidt Albert		570	66		16	140	Salmen Frigyes	ács	325	39	
58	95	Alexi Theochár	szerkesztő	286	07	kétszer szám.	17	525	Laskai Adolf	butorgyáros	318	70	
59	483/4	Schmidt Vilmos	ügyvéd	279	33		18	498	Péter Mihály	czipész	318	05	
60	1378	Román gymnasium		548	76		19	408	Gunesch Karolina	házbirtokos	317	20	
61	561	Trauschenfels Josephin	házbirtokos	540	—		20	1390	Buntoiu András	kereskedő	313	80	

A mi ezennel azon megjegyzéssel hozatik köztudomásra, hogy a netaláni felfolyamodványok ezen névsor ellen a mai naptól számítva 15 nap alatt alólírt városi tanácsnál benyujtandók.
Kelt Brassóban, 1888. október hó 18-án.

A városi tanács.

Brassó, ALEXI könyvnyomdája